

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CXXXII. Argumentum. Recensetur, quæ sit vera methodus prædicandi fructuose.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

Ecclesia populis ministraverit, statim aperientur super eum cataractae Caeli, & effundetur pluvia spiritalis; & mandavit Deus nubibus suis, ut pluant super eum imbrem, & abundantia rerum omnium perfuerit.

Tertiadecima. Quia prædicatio habet tantam Excellentiam, quantam gratia Miraculorum, & suscitatio mortuorum. cap. Olim. 8. q. 8.

Quartadecima. Quia, ut scribit Pax Jordanus lib. 6. tit. 1. num. 7. Inter cætera, quæ ad salutem populi spectant, pabulum verbi Dei permaximè sibi noscitur esse necessarium: quia sicut corpus materiali, sic anima spiritali cibo pascitur, & nutritur; eò quod non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. cap. Inter cætera de Offic. Ord. ubi DD. Et Illustr. Meraviglia Ammaestram. del Clero Am. 12.

DECISIO CXXXII.

ARGUMENTUM.

Recensetur, quæ sit vera methodus prædicandi fructuosè.

SUMMARIUM.

1. Rhetorica Ecclesiastica Cardin. Valerii commendata.
2. Parochorum fructuosa prædicatio quatuor requirit, & Quæ?
3. Qualitates bonorum Parochorum.
4. Parochi de quibus materiis debeant predicare?
5. Auditorum qualitates attendende à Prædicatoribus.
6. Prædicatio Parochorum in quot partes dividenda.

A Pluribus plura dicta sunt; sed quæ hic referenda veniunt, duo existunt. Unum genericum; videlicet, fructuosè prædicari ab illis Parochis, à quibus & cognoscitur, & servatur libellus Rhetoricæ Ecclesiasticæ Emin. Cardinalis Augustini Valerii olim Episcopi Veronæ, & Visitatoris Apostolici hujus Civitatis, ac Diocesis Patavinæ, impressus Mediolani anno 1574. & subinde oëties typis recusus, ac novissimè anno 1672. Patavii in Typographia Matthæi de Cadorinis.

Alterum Speciale; hoc est, ad fructuosas prædicationes populis faciendas per Parochos, quatuor ab eis esse observanda. Primum quoad se ipsos; Secundum quoad materiam. Tertium quoad audientes. Quartum quoad modum loquendi, & prædicandi.

Quoad se ipsos debent habere quatuor: Bonam conscientiam, cap. Quid est hoc, & cap. Cum exaudiero, dist. 50. Bonam conversationem, & famam, cap. Qualis 8. quæst. 1. Studium, cap. Si quis vult, dist. 36. Et Orationem, juxta illud: Si quis vestrum indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, Jac. 1. 5. Nam, ut scribit prælibatus Card. Valerius Rhetor, Eccl. lib. 1. capit. 5. in fin. Precibus adjungendum est studium, adjungenda est diligentia, & assidua lectio Sacrorum Librorum, sine qua qui nobilissimum dicendi munus sibi assumunt, accidunt sæpè, ut in varios errores, & in confusionem incidunt.

Quoad Materiam; quinque sunt, circa quæ Parochi sermocinari debent ad populum, videlicet.

Circa Credenda; & sunt articuli fidei Catholicæ, & Sacramenta.

Doct. Clericali Tom. II. Lib. IX.

Circa Speranda; & hæc est æterna vita, & gloria celestis.

Circa Timenda; & sunt Judicium extremum, & ignis æternus infernalis.

Circa vitanda; & sunt transgressionis Præceptorum Dei, Ecclesiæ, & superiorum, ac peccata omnia capitalia.

Et Circa Agenda; & sunt quæcunque ordinantur à lege Divina, Naturali, Ecclesiastica, & Civili; Consilia Evangelica, quæ omnia eleganter demonstrantur in suprad. Rhetor. Eccl. d. lib. 1. à cap. 5. usque ad cap. 18.

Quoad Audientes, quatuor diversa genera personarum sunt distinguenda; A Natura, ut Viri & mulieres, Senes, & Juvenes, & Pueri. A disciplina, ut Viri docti, vel rudes; studiosi, vel artifice. A qualitate, ut divites, vel pauperes, in adversitate, vel in prosperitate. Et A conditione, ut nobiles vel populares, Patritii, vel plebei; & ad omnium horum capacitatem debet esse ordinatus sermo, ut sit fructuosus, cap. Oportet. 8. quæst. 1. prout docet d. Rhetor. Eccl. d. lib. 1. à cap. 23. usque ad 48. & lib. 2. à cap. 15. usque ad 42. ubi argumenta adhibenda pro effectibus commovendis.

Quoad modum tandem loquendi, ac prædicandi fructuosè, sermo, seu concio debet habere quatuor partes, Exordium, Propositionem, Probationem, & Epilogum, d. Rhetor. Eccl. lib. 3. per tot. Et licet aliquando omitti possit Exordium, & Epilogus, nunquam tamen Propositioni, & Probatio; quas circa duas partes curare debet Parochus eloqui suavi, ac grata actione, voce, ac sono convenienti, utendo figuris, & argumentis, ac autoritatibus propriis, juxta Præcepta tradita in prædicto Libello Rhetor. Eccl. toto libro tertio, quorum præcipuum esse debet brevitatis Sermonis, seu, ut melius dicam, evitatio prolixitatis, quæ tædio esse solet auditoribus, & fructu impedit in eorum mentibus.

DECISIO CXXXIII.

ARGUMENTUM.

Declaratur, quinam sit finis ultimus hominis? Undè procedat cæcitas humana, quæ de ultimo Fine parum, aut nihil curat? Quæ sint damna hujus cæcitatis? Quæ remedia?

SUMMARIUM.

1. Finis, ob quem creatus est homo, duplex.
2. Deus est finis ultimus hominum.
3. Exercitiorum S. Ignatii principale fundamentum.
4. Antonius Maria Cortivus de Sanctis Nob. Patavinus Fundator Congreg. Oratorii de Padua.
5. Cæcitatis Intellectus humani damna duo.
6. Finis ultimus hominis prædicandus à Parochis.
7. Prædicationis Parochorum utilitas.
8. Prædicare debent Parochi Patavini juxta Epistolam Pastoralem Eminen. Præsulis diei 12. Martii 1681.

Dixere. Quod sicut duplex est vita hominis mortalis, & immortalis, seu præsens, & futura, ita duplex sit finis hominis, scilicet Unus vitæ præsentis, & mortalis, qui est mors; Omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non revertuntur. 2. Reg. 14. 14. Alter vitæ futuræ, & immortalis, scilicet æterna Beatitudo, quæ consistit in Visione Dei, ejusvè Essentiæ Divinæ. S. Thom. in 1. 2. quæst. 3. art. 8. Igitur Fi.